

[Knut Kristensen.]

Maksimalpriserne, og det maa vente til næste Aar. Men det kan ske ganske simpelt paa den Maade, at en Mand dokumenterer, at han har afleveret saa og saa meget Rug eller Hvede og har købt saa og saa meget Korn til Gengæld, hvorefter Staten erstatter ham Prisforskellen. Saa er den ikke længere. Man behøver slet ikke alle de Statslagre og hele det Administrationsapparat, som den højtærede Landbrugsminister gerne vilde forskrække os med. Om det skal vente til næste Høstaar, er — det indrømmer jeg — en Sag for sig, men det er ikke afgørende for Ordningen af det Spørgsmaal, som her er til Behandling.

Den højtærede Landbrugsminister mente, at Oplysninger, der stammede fra et Raad eller fra et Ministerium, var fejlfri; de Oplysninger, der saaledes var givet, maatte man ikke tvivle om. Vi var ogsaa paa Forhaand indstillede paa, at de var saa nogenlunde rigtige, men det viste sig, at den højtærede Landbrugsministers eget Ministerium og derfor ogsaa den højtærede Landbrugsminister selv maatte tage Ansvar for, at de Prisberegninger, han mødte med, var skrupforkerte, saa forkerte, at Ordføreren kan sige, at det kunde ses paa Forhaand, at de var forkerte. Jeg har ikke kritiseret Priskontrolraadet, fordi det gør et Arbejde for at komme til rimelige Priser, men jeg falder heller ikke hen i Henrykkelse over det og mener, at det er en saadan Autoritet, at man ikke maa have nogen anden Mening, naar det har udtalt sig.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) og den ærede Ordfører (Carl Petersen) spurgte os nu, hvad det var for noget i Tallene, der var urigtigt, og sagde: Bevis, at der er noget galt; I kan ikke rokke det mindste derved! — Det er en køn Maade! Først forbyder man i Udvalget, at disse Tal maa blive offentliggjort, de maa ikke komme i Betænkningen, de maa ikke komme frem her i Rigsdagen, og de maa ikke fremdrages i Enkeltheder. Og naar vi saa holder os dette efterretteligt, kommer de ærede Medlemmer bagefter og siger: Hvad er det for noget, I har jo ikke rokket en Tøddel ved de Tal, der her er fremsat! — Nej, paa den Maade gaar det ikke. Enten er Tallene offentlige, og vi maa omtale dem og fremføre de Betæneligheder, vi nærer ved dem, eller ogsaa er de hemmelige, men saa kan man ikke stille sig paa den Maade, at man, efter at have forbudt os at omtale disse Enkeltheder, søger at mistænkeliggøre vor Fremstilling, fordi vi ikke omtaler dem, ikke kritiserer dem og

ikke paaviser, hvor det er, vi mener, de er rundet lidt rigeligt opad.

Paa den Foranledning, der nu er givet, og fordi navnlig de to Mænd, som i Udvalget ivrigst hævdede, at Tallene ikke maatte blive offentliggjort, nu kræver dem offentliggjort og omtalt herfra, skal jeg tillade mig at sige, hvad det er for Tal, jeg anser for at være — ikke bevidst urigtige, men dog rundet opad. Lad os tage de 4 Øre til Møllerne. Faktisk faar disse 1 Kr. 32 Øre, men det, som udgør Stigningen, er kun 1 Kr. 25 Øre pr. 100 kg Mel. Her er rundet opad — det er den rent beregningsmæssige Side af Sagen, som man kan se af Bemærkningerne til Lovforslaget.

Og naar man for Maksimalprisens Vedkommende lægger de 40 Øre til Grund, saa er det jo den Forhøjelse, som først skal være gældende i Februar, medens Prisen er lavere for alt det Korn, der er købt i de Maaneder, der er gaet forud. Ogsaa her er der altsaa en Runding opad, som viser Tendensen. Jeg siger ikke noget til det, for man oplyser det, man skjuler det ikke; man siger: Saadan og saadan er det. Men det betyder altsaa en Runding opad for de Lagres Vedkommende, der foreligger i Dag; for dels har de paagældende ikke givet de Priser, og dels har det ærede Medlem Hr. Løje Ret i, at Maksimalprisen i lang Tid slet ikke kunde opnaas.

Derfor siger jeg, at disse Tal er rundet opad, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke ogsaa de andre Tal, eller i hvert Fald en Del af dem; er det — de synes mig i hvert Fald meget usandsynlige. Benzinen er steget meget, men dog kun $\frac{1}{2}$ Øre pr. Brød, Kullene er steget kolossalt, men dog kun $1\frac{1}{2}$ Øre; men baade Reparationer og Vedligeholdelse er i de 3 Maaneder steget lige saa meget som Kullene. Det er ikke umiddelbart indlysende, at dette er rigtigt, naar selve Arbejdslønnen ikke er steget mere end en halv Øre. Hvad er det for Reparationer, der har bevirket dette? Er det saadan, at man skal ombygge næsten hele Bageriet? Jeg tror meget vel, man kan opstille en saadan Kalkulation, og det er naturligt, at Bagerne laver det saadan, at det bliver rundet saa højt op som muligt. Men enhver, som har med selvstændig Virksomhed at gøre, ved, at hvis det er Dyrtid, kan man spare noget paa Reparationer og Vedligeholdelse — det har Landmanden gennem Aaringer faaet en vis Øvelse i —, man behøver ikke at sætte det saa højt som muligt, selv om det regnskabsmæssigt kan begrundes.

Og saa siger man videre, at fordi man